

sygn. akt **I ACz 1392/16**

POSTANOWIENIE

dnia 8 września 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Józef Wąsik (spr.)

Sędziowie: SSA Grzegorz Krężolek

SSA Regina Kurek

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S. i J. S.

przeciwko Ł. S.

o zachówek

na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 marca 2016 r., sygn. akt I C 458/16

w przedmiocie własności

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu (...) w K. jako miejscowo i rzeczowo właściwemu.

SSA Regina Kurek SSA Józef Wąsik SSA Grzegorz Krężolek

sygn. akt **I ACz 1392/16**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Krakowie stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową w sprawie z powództwa małoletnich D. S. i J. S. reprezentowanych przez M. S. przeciwko Ł. S. o zachówek i sprawę tą przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

Podał, iż przedstawiciel ustawowy małoletnich powodów wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz D. S. kwoty 45 692 zł wraz z ustawowymi odsetkami od daty otrzymania przez niego odpisu pozwu do dnia zapłaty oraz na rzecz J. S. kwoty 45 692 zł wraz z ustawowymi odsetkami od daty otrzymania przez niego odpisu pozwu do dnia zapłaty. Sąd zaznaczył dalej, iż stosownie do art. 16 k.p.c. sądy rejonowe rozpoznają wszystkie sprawy z wyjątkiem tych, dla których zastrzeżona jest właściwość sądów okręgowych. Jak stanowi natomiast art. 17 pkt 4 k.p.c. do właściwości sądów okręgowych należą sprawy o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, oprócz spraw o alimenty, o naruszenie posiadania, o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między małżonkami, o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oraz spraw rozpoznawanych w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Z kolei w myśl art. 21 k.p.c., jeżeli powód dochodzi pozwem kilku roszczeń, zlicza się ich wartość. Przepis ten nie miał jednak zastosowania w niniejszej sprawie. W przedmiotowym procesie występuje bowiem dwóch powodów, a roszczenie każdego z nich nie przekracza kwoty 75 000 zł. Wartości tych roszczeń nie można było zatem zliczyć. Pozwany Ł. S. ma miejsce zamieszkania w S.. W związku

z powyższym Sądem Okręgowym wskazał zatem, że właściwym miejscowo i rzeczowo w przedmiotowej sprawie jest Sąd Rejonowy w B., temu Sądowi przekazał więc powództwo do rozpoznania.

Powodowie wywiedli zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie, zarzucając mu naruszenie art. 39 k.p.c., co w konsekwencji spowodowało przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B., podczas gdy sądem właściwym zgodnie z treścią art. 39 k.p.c. jest Sąd Rejonowy (...)w K.. W związku z powyższym zarzutem powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej niewłaściwego przekazania sprawy do Sądu Rejonowego w B. i przekazanie sprawy do rozpoznania według właściwości wyłącznej do Sądu Rejonowego (...)w K.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie powodów zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle okoliczności przedstawionych w pozwie i zażaleniu nie budziła wątpliwości Sądu Apelacyjnego zasadność postawionego przez skarżących zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 39 k.p.c. Powołany przepis przewiduje właściwość wyłączną sądu w przypadku złożenia powództwa z tytułu zachowku. Przy tym istota właściwości wyłącznej polega na tym, że wyłącznie (tylko i jedynie) właściwym do rozpoznania sprawy o zachówek jest sąd wskazany w ustawie. Zgodnie zaś z treścią art. 39 k.p.c. przy powództwach z tytułu zachowku podstawą ustalenia sądu wyłącznie właściwego miejscowo jest ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy, a jeżeli jego miejsca zamieszkania w Polsce nie da się ustalić, miejsce w którym znajduje się majątek spadkowy lub jego część.

Ostatnim miejscem zamieszkania spadkodawcy K. S. był K., os. (...) (k. 7). Miejsce to leży w obszarze właściwości miejscowej Sądu Rejonowego (...)w K., sądem wyłączenie właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest zatem ten właśnie Sąd.

W konsekwencji działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji.

Sąd Apelacyjny nie rozstrzygał o kosztach postępowania zażaleniowego albowiem wydane orzeczenie nie jest rozstrzygnięciem kończącym postępowanie co do jego istoty. Będzie to rzeczą Sądu I instancji, w wyroku kończącym postępowanie rozpoznawcze, a jego treść będzie pochodną oceny roszczenia powodów.

SSA Regina Kurek SSA Józef Wąsik SSA Grzegorz Krężolek